

דף יומי Daf Yomi Insights

Dec 25

Joke: 🍊 "Knock Knock! Who's there? Orange. Orange who?" (The answer is at the end of this post.)

Joke: The Great Ruv once came to America for a fundraising trip for his great network of Yeshivas in Eretz Yisroel. He arrived in Laganardia Airport on December 25th. When he saw all the holiday lights everywhere he exclaimed to his entourage that were traveling along with him, "I knew that I was held in high esteem in the eyes of the Jews of the Diaspora, but this much esteem I never would have imagined."

Learning On Christmas

Reb Moshe Soloveichic said his father, Reb Ahron, gave extra בחינות on Christmas to make sure that the תלמידים learn extra on Christmas. So now that we have been given the green light to learn תורה today, I present the following Daf Yomi Insights post.

Destined For Greatness

אביי ורבא

אביי ורבא הוו יתבי קמיה דרבה אמר להו רבה למי מברכין אמרי ליה לרחמנא ורחמנא היכא יתיב רבא אחוי לשמי טללא אביי נפק לברא אחוי כלפי שמיא אמר להו רבה תרוויכו רבנן הויתו היינו דאמרי אינשי בוצין בוצין מקטפיה ידיע: (ברכות מח.)

רב אשי

כי הוה נחא נפשיה דרבי אמר הומניא איכא בבבל כולה עמונאי היא וכו'. וכו'. היום נולד רב יהודה בבבל דאמר מר כשמת ר' עקיבא נולד רבי כשמת רבי נולד רב יהודה כשמת רבא נולד רב אשי ללמדך שאין צדיק נפטר מן העולם עד שנברא צדיק כמותו שנאמר וזרח השמש ובא השמש עד שלא כבתה שמשו של עלי זרחה שמשו של שמואל הרמתי שנאמר ונר אלקים טרם יכבה ושמואל שוכב וגו' צוה ד' ליעקב סביביו צריו (קידושין עב:)

When Rebbe was dying he said: There is a town in Babylonia called Homanya and all its inhabitants are non-Jewish Ammonites. etc. etc. Today Rav Yehudah was born in Babylonia.

The Gemara notes that the last statement corroborates an Amoraic teaching:

For master taught: When R' Akiva died Rebbe was born. When Rebbe died, Rav Yehudah was born. When Rav Yehudah died, Rava was born. When Rava died, Rav Ashi was born. This comes to teach you that a righteous person does not depart from the world until another righteous person like him is created. as it is said: *And the sun rises, and the sun sets*. That is, before one Jewish leaders sun sets (i.e. before he dies), another sun rises (i.e. another leader is born).

The Gemara cites another example of the above idea: Before the sun of Eli was extinguished, the sun of Samuel the Ramathi rose. As it is written: *And the lamp of God was not yet extinguished, And Samuel lay etc. ... and the lord called Samuel ...* This teaches that Samuel began to prophesy ("his sun rose") before Eli lost his power of prophesy ("his sun set").

The Gemara explains the point of Rebbe's first statement (that Homanya was populated by Ammonites):

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

The verse states: *God has decreed concerning Jacob that those who surround him should be his adversaries.* Rav Yehudah said: An example of this is the way the Ammonites in Homanya act towards the Jews in Pumi Nahara, i.e. they persecute them.

Perhaps you can ask on this גמרא, how did רבי know that רב יהודה was going to become so great? What about the concept of בחירה חפשית? Wasn't there potential for רב יהודה not becoming so great? Perhaps you can answer that they were all destined to become great.

והאמר רב אשי אנא ודימי בר קקוזתא הוויין בחד בשבא אנא מלך והוא הוה ריש גנבי אלא אי כולי לטיבו אי כולי לבישו (שבת קנו).

For Rav Ashi has said: I was born on a Sunday. Obviously, Rav Ashi had more than a trace of goodness! Is it not, then, that he will be without one trace of badness? But this cannot be either, for Rav Ashi has also said: I and Dimi Bar Kakuzta were both born on a Sunday: I became a king, i.e. the head of a Torah academy, and he became a leader of a gang of thieves. Rather, it must really mean this: Either the person's nature will be all good without a trace of bad or all bad without a trace of good.

הנכנס לאגם בחלום נעשה ראש ישיבה וכו'. וכו'. אמר רב אשי אנא עיילית לאגמא ותלאי טבלא ונבחי בה נבוחי (ברכות נו).

One who enters a marsh, in a dream, will become head of an academy. etc. etc. Rav Ashi said: Once I dreamt that I entered a marsh, and had a bell hanging from my neck, and I rang it noisily*.

*As mentioned above, Rav Ashi eventually became the head of the academy in Masa Mechasya. (Artscroll Note 53)

The גמרא in קידושין cited above cites the Amoraic מימרא that ends with when Rava died Rav Ashi was born. I would like to suggest that this concept is different than the concept of בחירתה בחיבורה אפילו כמלא נימא (מועד קטן כח.) וכו'

Perhaps you can ask if this גמרא in קידושין is literal, did רבא pass away on a Sunday, which was the day of the week that רב אשי was born?

ותן חלקינו בתורתך (יהי רצון בסוף תפילת שמונה עשרה)

If we daven to have our חלק in the תורה, does this not automatically prove that it is possible for every Jew to have a חלק in the תורה? Every Jew can have a חלק in the תורה. Every Jew is destined for greatness.

And A Suspended Taking Effect חלות רב אשי

כשמת רבא נולד רב אשי וכו'. (קידושין עב:)

When Rava died, Rav Ashi was born.

רבא

Here is one place in ש"ס where רבא speaks of a חלות being suspended, until it is given the chance to become חל.

אמר רבא אם נשאל על הראשונה שניה חלה עליו ממאי מדלא קתני אינו אלא אחת וקתני אינו חייב אלא אחת רוחא הוא דלית לה כי מיתשיל על חבירתה חיילא (נדרים יח.)

Rava said: If the owner successfully petitioned a sage for annulment of the first oath, the second takes effect upon him. From what do I infer this? For since the Mishnah does not teach, "It is only one oath," but teaches, "He is liable for only one violation," this implies that the second oath merely lacks space on which it can take effect, but it is an oath. Thus, when the vower successfully petitions for annulment of the other oath, this one takes effect.

רב אשי

Here are two places in ש"ס where רב אשי speaks of a חלות being suspended, until it is given the chance to become חל.

1. ורבי שמעון היבא דנשא מת ואחר כך נשא חי כיון דאיסור אחות אשה לא חייל תתייבם יבומי אמר רב אשי איסור אחות אשה מיתלא תלי וקאי איפקע איסור אשת אח אתי איסור אחות אשה וחייל והלכך לא פקע (יבמות לב.)

The Gemara focuses on R' Shimon's opinion: And according to R' Shimon, in the case where first the brother who later died (Reuven) married his wife first and the living brother (Shimon) then married her sister, since the wife's sister prohibition does not take effect towards Shimon, when Reuven dies let his widow be taken in Yibum by Shimon. -?-

Rav Ashi said: The *wife's sister* prohibition stands in suspension the entire time. If the *brother's wife* prohibition would be lifter, the *wife's sister* prohibition would come and take effect. Therefore, the *brother's wife* prohibition is not lifted.

2. מתקיף לה מר זוטרא מי איכא מידי דאילו עביד איהו לא מיחייב ועביד שליח ומיחייב אמר ליה רב אשי התם לאו משום דלא מיחייב הוא אלא דקם ליה בדרכה מיניה (בבא קמא עא.)

Mar Zutra objected to this: Can there be such a thing that if he does it himself he is not liable, yet his agent does it and he is liable? Rav Ashi said to him: There, he is exempt when he slaughters it himself not because he is not liable, but because he is subject to a penalty greater than payment.

I would like to borrow this concept to say the following חזון vort. Every Jew is destined for greatness in תורה. Perhaps you can say that when he is born it is merely suspended, waiting for the appropriate

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

prerequisite preparatory actions to be performed that will cause that destiny of greatness to come into effect.

בוצין בוצין מקטפיה ידיע

בוצין בוצין מקטפיה ידיע

There are those that even from a young age it was apparent that they were destined for greatness.

Achieving greatness at the age of eighteen.

Here are two in ש"ס who became the ראש ישיבה or נשיא at the age of eighteen.

1. ר' אלעזר בן עזריה (ברכות כח).

2. רבה

This is not as explicitly stated in the גמרא as far as I know. I derived this through the following calculation.

The גמרא in the end of ברכות says that רבה was the ראש ישיבה for 22 years, and the גמרא in the end of מועד קטן says that רבה died at the age of 40. This calculation assumes that רבה's time of being a fugitive from the Romans was less than a year, and started when רבה was 40 and not less than that age, and that ר' יוסף didn't become ראש ישיבה until רבה died.

מלך רבה עשרין ותרתין שנים וכו'. (ברכות סד).

רבה חיה ארבעין (מועד קטן כח).

רבה בר נחמני וכו'. ערק ואזל וכו'. (בבא מציעא פו).

It is mentioned there was one time that ר' יוסף was a fugitive from the troops along with רבה. If this was the same event perhaps one might think to suggest that ר' יוסף didn't become ראש ישיבה until רבה died.

ההוא פולמוסא דאתא לפומבדיתא ערקו רבה ור' יוסף (חולין מו).

However this may not have been the same story, and perhaps רבה had to flee the city more than once.

Greatness at the age of eighteen continued:

Here are two in ש"ס that finished all of ש"ס by the age of eighteen.

1. רב חגא (מועד קטן כה).

2. רב כהנא (שבת סג).

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

אביי Abaye

The real name of אביי might be a מחלוקת ראשונים. Perhaps according to the ר"ן in עמוד ב' his real name was אביי and he was called נחמני since he was raised in the house of נחמני בר רבה, who raised him since אביי was an orphan. Perhaps one can argue that according to רש"י in עמוד ב' his real name was also אביי. However, the גליון הש"ס says in the name of the ערוך that his name was נחמני, and he was the son of the brother of נחמני בר רבה. The גליון הש"ס adds that the reason why he was called אביי was since רבה didn't want to refer to him as נחמני since that was רבה's father's name, so he referred to him as אביי which is aramaic for "My Father", similar to the hebrew word אבי.

The woman who raised אביי was not related to him biologically, according to the גמרא in ל"א קידושין דף ל"א.

He married the daughter of רב יהודה the daughter of רב יצחק בריה דרב יהודה:

(יבמות סד:)

He was a כהן from the house of עלי, as was רבה, whose house אביי grew up in.

(פסחים קטו:)(שבת כב:)(ראש השנה יח:)

Perhaps he was also a תלמיד of ר' יוסף. Perhaps the גמרא implies that ר' יוסף was his רבו מובהק. תנא איזוהי קימה שיש בה הידור הוי אומר זה ד' אמות אמר אביי לא אמרן אלא ברבו שאינו מובהק אבל ברבו המובהק מלא עיניו אביי מכי הוה חזי ליה לאידניה דחמרא דרב יוסף דאיתי בוב קאים אביי הוה רכיב חמרא וקא מסגי אגודא דנהר סגיא יתיב רב משרשיא ורבנן באידך גיסא ולא קמו מקמיה אמר להו ולא רב מובהק אנא אמרו ליה לאו אדעתין: (קידושין לג:)

Is it possible to have two רב' at the same time?

The שיעור of רבה would always start off with a good joke.

(פסחים קיז:)

Well, תלמיד אביי this would elicit laughter from the תלמיד אביי.

This laughter might have sounded like this, "Hee Hee Hee Hee etc. etc."

אמר אביי היא היא (גיטין פד:) אמר אביי היא היא (שבת יא:)

Now, if this laughter coming from אביי the student, got too out of hand, then רבה had to double check that אביי was not in a state of lightheadedness חס ושלום.

אביי הוה יתיב קמיה דרבה חזייה דהוה קא בדח טובא אמר וגילו ברעדה כתיב א"ל אנא תפילין מנחנא (ברכות ל:). Perhaps it is ironic, when ר' יוסף reached the age of 60 he made a לרבנן. Then אביי asked him about his practice, if the reason was for being clearly not כרת, however this is only for כרת דשני, but it is not for כרת דיומי. The response that ר' יוסף gave him was at least he has that half in his hand. אביי himself lived to the age of sixty. Assuredly he was saved from כרת דיומי as well.

רב יוסף כי הוה בר שיתין עבד להו יומא טבא לרבנן אמר נפקי לי מכרת א"ל אביי נהי דנפק ליה מר מכרת דשני מכרת דיומי מי נפיק מר א"ל נקוט לך מיהא פלגא בידך (מועד קטן כח:)

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

A חיזוק Vort

When אב"י was born, he might have found himself in a difficult circumstance.

ר' יוחנן כי עברתו אמו מת אביו ילדתו מתה אמו וכן אב"י (קידושין לא:)

Rabbi Yochanan when he was conceived, his father died. After he was born, his mother died. And so it was with Abaye.

A תלמיד might ask himself, who am I? I am a lone person. I am only one individual. Who am I to achieve greatness in תורה? Am I even a בעל דברים when it comes to requesting a חלק in תורה?

... אב"י ... הואיל ואתא לידן ... (שבת פא:)(ביצה טו:)(בבא קמא פט:)

Since I mentioned אב"י, I want to mention the following about his second wife's previous husband, ר' יצחק בריה דרבה בר בר חנה:

You might find that ר' יצחק בריה דרבה בר בר חנה appears at least twice in ש"ס.

(סוכה מג:)(יבמות סד:)

Whereas ר' יצחק בריה דרבה בר בר חנה also appears at least twice in ש"ס:

(יומא עז:)(בבא קמא נב:)

Rising Up From The Pit And Becoming The Leader

וישלח פרעה ויקרא את יוסף וירצוהו מן הבור ויגלה ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה (בראשית מא:יד)

ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אותו בגדי שש וישם רבד הזהב על צוירו

(בראשית מא:מב)

With divinely inspired insight to interpret Pharaoh's dream, Joseph was elevated to the throne from his former position in the pit of prison.

אמר להו גברא רבה אנא אמרו ליה מנא ידעינן אמר להו או אתון בעו מינאי מילתא או אנא איבעי מיניכו מילתא אמרו ליה בעי את אמר להו האי מאן דקץ כופרא מאי משלם אמרו ליה משלם דמי כופרא והא הוי תמרי אמרו ליה משלם דמי תמרי אמר להו והא לאו תמרי שקל מיניה אמרו ליה אימא לן את אמר להו בששים וכו'. וכו'. (בב"ק נט:)

This story is with אליעזר זעירא. He wasn't the only one who was released from being detained on account of his showing his knowledge of the laws.

אבא בר מרתא דהוא אבא בר מניומי הוה מסקי ביה דבי ריש גלותא זוזי אייתוהו קא מצערי ליה הוה שדי רוקא אמר להו ריש גלותא אייתו מאנא סחיפו עלויה אמר להו לא צריכתו הכי א"ר יהודה רוק דורסו לפי תומו אמר להו צורבא מרבנן הוא שבקוהו (שבת קכא:)

So you see that in the times of the גמרא if one showed that he was a צורבא מרבנן it would get him out of jail. However, if he showed his **superiority** in learning, this would get him the throne (i.e. Rosh Yeshiva position).

אב"י ורבא ורבי זירא ורבה בר מתנה הוו יתבי והוו צריכי רישא אמרי כל דאמר מילתא ולא מפרין להו רישא דכולהו איפריך דאב"י לא איפריך וכו'. וכו'. (הוריות יד:)

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

It happens to be that אביי was older than רבא. Here is the proof.

כשמת רב יהודה נולד רבא (קידושין עב:)

Now גמרא understands this to be literal. ד"ה אמר רבה רב הונא אסברא לי in מנחות לו עמוד אלה in תוספות.

And we know that אביי was alive and saying over שמענתא's in the name of עולא during יהודה's lifetime.

עולא איקלע לפומבדיתא אמר ליה רב יהודה לרב יצחק בריה זיל אמטי ליה כלכלה דפירי וחזי היכי אבדיל אל אזל שדר ליה לאביי וכו. וכו. (פסחים קד:)

Nevertheless they only made אביי ראש ישיבה because of his capabilities when it came to learning, and they didn't take into account the fact that he was older.

מסורת הש"ס The Conceptual

Argument In Half and Half Expanding Dimensionally מחצת מחצת ומחצת

1. חצי אחד בעוף וכו' : אתמר רב אמר מחצת על מחצת כרוב רב כהנא אמר מחצת על מחצת אינו כרוב רב אמר מחצת על מחצת כרוב הכי אמר ליה רחמנא למשה לא תשייר רובא רב כהנא אמר מחצת על מחצת אינו כרוב הכי אמר ליה רחמנא למשה שחוט רובא וכו. וכו. (חולין כח:)

The Mishna further stated: If one severs half of one pipe of a bird etc. or one and a half pipes of an animal, his slaughtering is invalid.

The Gemara records a dispute regarding this law: It was stated: Rav said: If through an act of slaughter a pipe is rendered half-severed and half un-severed, it is like the greater part of it were severed, and the Shechita is valid. Rav Kahana said: If a pipe is rendered half-severed and half-unsevered, it is not like the greater part of it were severed, and so the Shechita is invalid.

The Gemara explains their dispute: Rav said that if a pipe is half-severed and half-unsevered, it is like the greater part of it were severed, because the Merciful One said thus to Moses when he Orally transmitted the laws of slaughtering to him: "When you slaughter an animal or a fowl, do not leave over the greater part of the pipe." Hence severing half the pipe is a valid Shechita. Rav Kahana said that if a pipe is half-severed and half-unsevered, it is not like the greater part of it were severed because the Merciful One said thus to Moses when orally transmitting to him the laws of slaughtering: "When you slaughter, sever the greater part of the pipe." According to the tradition received by Rav Kahana, God explicitly mandated the severance of the greater part; hence, severing half will not suffice.

2. איתמר הרי שהיו ישראל מחצת טהורין ומחצת טמאין רב אמר מחצת על מחצת כרוב ורב כהנא אמר מחצת על מחצת אינו כרוב וכו. וכו. (פסחים עט.-עט:)

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

3. איתמר פרוץ כעומד רב פפא אמר מותר רב הונא בריה דרב יהושע אמר אסור רב פפא אמר מותר הכי אגמריה רחמנא למשה לא תפרוץ רובה רב הונא בריה דרב יהושע אמר אסור הכי אגמריה רחמנא למשה גזור רובה וכו. וכו. (עירובין טו:)

Gemara: The status of a partition in which the gaps are exactly equal to the solid sections is the subject of the following Amoraic dispute:

It was stated: If the gaps in a partition equal the walled portion, Rav Papa says: It is permitted to carry in an area enclosed by such partitions. Rav Huna the son of Rav Yehoshua says: It is forbidden to carry there.

The Gemara explains the dispute: Rav Papa says that carrying is permitted because this is what the Merciful One taught Moses regarding partitions: 'Do not leave most of it open.; A partition is invalid only if it is mostly open but a partition which is only half open is valid. Rav Huna the son of Rav Yehoshua says that carrying is forbidden because this is what the Merciful One taught Moses regarding the area to be partitioned: ;Fence in most of it.; A partition must be mostly solid; if its gaps equal its solid sections it is invalid. etc. etc.

Increasing the dimensions

4. איתמר בור שעומקה כרחבה רבה ורב יוסף דאמרי תרווייהו משמיה דרבה בר בר חנה דאמר משמיה דרבי מני חד אמר לעולם יש בה הבל עד שיהא רחבה יותר על עומקה וחד אמר לעולם אין בה הבל עד שיהא עומקה יתר על רחבה (בבא קמא נא:)

The Gemara discusses when a pit is deemed to have foul air:

It was stated: Regarding a pit whose depth is equal to its width, Rabbah and Rav Yosef both reported opinions in the name of Rabbah Bar Bar Chanah, who had said it in the name of R' Mani. One of them said: There is always foul air in a pit unless its width is greater than its depth. And the other one said: There is never foul air in a pit unless its depth is greater than its width.

Abaya And Party to Litigation

אביי מגו

There are two דינים that אביי tells us regarding "Party to litigation", and certain conditions that need to exist to enable the transference of the power of attorney to a third party.

1. ואמרי נהרדעי אורכתא דלא כתיב ביה זיל דון וזכי ואפיק לנפשך לית ביה מששא מאי טעמא משום דאמר ליה האיך לאו בעל דברים ידידי את אמר אביי ואי כתיב ביה למחצה לשליש ולרביע מיגו דמשתעי דינא אפלגא משתעי דינא אכולה (בבא קמא ע.)

The Gemara cites another ruling by the Nehardeans with respect to granting a power of attorney:

And the Nehardeas say: A power of attorney in which it is not written, "Go, sue the defendant in court, win the case and procure the proceeds for yourself," has no substance. What is the reason? For the defendant may say to the agent who bears a power of attorney lacking this clause: "You are not my litigant."

The Gemara modifies this ruling: Abaye said: And if it is written in it, "Procure for yourself a half, a third or a quarter of the proceeds," since he is empowered to litigate for the collection of his half (or third, or quarter) of the claim, he may litigate for the collection of its entirety.

2. אמר אביי נקטינן בעל בנכסי אשתו צריך הרשאה ולא אמרן אלא דלא נחית אפירי אבל נחית אפירי מיגו דמשתעי דינא אפירי משתעי דינא אגופא : (גיטין מח:)

Abaye said: We have a tradition that a husband, in regard to litigation involving his wife's Melog property, requires an authorization from his wife in order to enter into the litigation. Although he enjoys the rights to the property's produce, he is not regarded as the owner of the essence of the property.

Abaye qualifies his statement: Now, this was only said regarding a case where the husband did not need to enter the dispute concerning the property's produce, i.e. his rights tot he produce did not stand to be affected by the litigation, but if he needed to enter the dispute concerning the produce, which he owns, then since he litigates concerning the produce, he may also litigate concerning the essence of the property, which is owned by his wife.

"You are a בעל דברים when it comes to requesting your חלק in תורה. So be strong, and keep on learning."

דף יומי דאטאס וואס זאגט

למחצה לשליש ולרביע

לכל זמן ועת

There is a time for everything.

אביי

There is a time that אביי holds למחצה לשליש ולרביע:

1. ת"ש וכו'. דשושי חילקא טרגיס וטיסני דוששין בצנעה לצורך המועד רבי יוסי אומר דשושי ציפורי הן החמירו על עצמן שלא יהו דוששין כל עיקר אמר אביי חילקא חדא לתרתי טרגיס חדא לתלת טיסני חדא לארבעה (מועד קטן יג:)

Come learn a proof from the following Braisah: etc. etc. Those who pound wheat into Chilka, Targis, and Tisanei may pound it in private for the needs of the festival. R' Yose says: The grain pounders of Tzipori took a stringency upon themselves that they would not pound at all on Chol Ha'moed.

We see from this Braisa that R' Yose's stringency was to refrain from work altogether on Chol HaMoed.

אביי defines Chilka, Targis, and Tisanei: Abaye said: Chilka are the wheat bits derived when the kernels are split one into two; Targis is made by the splitting the kernels one into three; Tisanei is made by splitting them one into four. All three however are made of wheat.

2. ואמרי נהרדעי אורכתא דלא כתיב ביה זיל דון וחכי ואפיק לנפשך לית ביה מששא מאי טעמא משום דאמר ליה האיך לאו בעל דברים דידי את אמר אביי ואי כתיב ביה למחצה לשליש ולרביע מיגו דמשתעי דינא אפלגא משתעי דינא אכולה (בבא קמא ע.)

The Gemara cites another ruling by the Nehardeans with respect to granting a power of attorney:

And the Nehardeas say: A power of attorney in which it is not written, "Go, sue the defendant in court, win the case and procure the proceeds for yourself," has no substance. What is the reason? For the defendant may say to the agent who bears a power of attorney lacking this clause: "You are not my litigant."

The Gemara modifies this ruling: Abaye said: And if it is written in it, "Procure for yourself a half, a third or a quarter of the proceeds," since he is empowered to litigate for the collection of his half (or third, or quarter) of the claim, he may litigate for the collection of its entirety.

And there is a time that אביי doesn't hold למחצה לשליש ולרביע:

המודר הנאה מחבירו ויש לו שם מרחץ וכו' : וכמה תפיסת יד אמר ר' נחמן למחצה לשליש ולרביע אבבל בבציר לא אביי אמר אפילו בבציר אסור היכי דמי דשרי דמקבל בטסקא: (גדרים מו:)

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

The Mishna stated: If someone is subject to a Neder prohibiting him to benefit from his fellow, and that fellow has a bathhouse etc. or an olive press in the city that are leased to a third party, the following law applies: If the landlord has retained a holding in the bathhouse or olive press, the one subject to the Neder is forbidden to use that facility, but if the landlord has not retained a holding in the bathhouse or olive press, the one subject to the Neder is permitted to use that facility.

The Gemara clarifies this ruling: And how much of a share must the landlord hold in order for him to be said to have "retained a holding"? Rav Nachman said: If he reserved the right to one half, to one third, or to one quarter of the income, he has "retained a holding."

A dissenting view: Abaye said: Even if the landlord left himself with a share of the income that is less than one quarter, the one prohibited to derive benefit from his is forbidden to use the facility. What, then, is the case in which he is permitted to use the facility? It is the case where the landlord receives his income in the form of a fixed annual rental fee, but has no share in any profits generated by the facility. In this case, the facility is not regarded as being under his control at all.

לכל זמן ועת

There is a time for everything.

רבא

מגו מגו

There is a time that רבא holds since something is established for יום טוב, it is similarly established for שבת:

1. שתיים כהלכתן כו' : אמר רבא וכן לשבת מגו דהויא דופן לענין סוכה הויא דופן לענין שבת וכו. (סוכה ז.)

And there is a time that רבא holds since something is established for שבת, it is similarly established for יום טוב:

מתני' חל להיות אחר השבת בית שמאי אומרים מטבילין את הכל מלפני השבת וב"ה אומרים כלים מלפני השבת ואדם בשבת וכו. גמ' וכו. רבא אמר מפני שנראה כמתקן כלי אי הכי אדם נמי אדם נראה כמיקר הא תינח מים יפים מים רעים מאי איכא למימא אמר רב נחמן בר יצחק פעמים שאדם בא בשרב ורוחץ אפילו במי משרה תינח בימות החמה בימות הגשמים מאי איכא למימר אמר רב נחמן בר יצחק פעמים שאדם בא מן השדה מלוכלך בטיט ובצואה ורוחץ אפילו בימות הגשמים תינח בשבת ביא"כ מאי איכא למימר אמר רבא מי איכא מידי דבשבת שרי וביה"כ אסור אלא הואיל ובשבת שרי ביה"כ נמי שרי. (ביצה יח:)

דף יומי דאטאס וואס זאגט

לכל זמן ועת

There is a time for everything.

רבא

למחצה

There is a time that רבא wonders if there would be a חיוב in a situation that would require the payment of "Half" the amount:

בעא מיניה רבא מרב נחמן גנב שור של שני שותפין וטבח ויהודה לאחד מהן מהו חמשה בקר אמר רחמנה ולא חמשה חצאי בקר או דלמא חמשה בקר אמר רחמנה ואפולו חמשה חצאי בקר (בבא קמא עא:)

Rava inquired of Rav Nachman: If one stole an ox of two partners and slaughtered it, and then admitted his liability to one of them, what is the law? Do we say that when the Merciful One stated in His Torah: *The thief shall pay five cattle in place of the ox*, it implies: but not five half-cattle in place of half an ox? Or perhaps, the Merciful One stated in His Torah: *The thief shall pay five cattle in place of the ox*, and this includes even paying five half-cattle in place of half an ox.

And There is a time that רבא wonders if the original case of חיוב would be extended and doubled in another case that would make the original case of חיוב be in relation to it, "Half" the amount:

דבעי רבא יש העדאה לצדורות או אין העדאה לצדורות (בבא קמא יט.)

The Pit Is Raised

מסורת הש"ס The Conceptual

בור וחולייתתה מצטרף לעשרה

1. דאמר ר' יוחנן בור וחולייתתה מצטרפין לעשרה (שבת צט.).

For R' Yochanan said: The depth of the pit and the height of its bank combine to form the ten-tefach partition enclosing a private domain.

2. מתני' בור ברה"ר וחולייתתו גבוה עשרה טפחים וכו'. וכו'. גמ' וכו'. וכו'. ור' יוחנן אמר אפילו תימא בסמוכה הא קא משמע לן דבור וחולייתתו מצטרפין לעשרה (עירובין צט:)

Mishnah: If there is a water hole in the Reshus Harabim, and its embankment is ten Tefachim high, one who is in a nearby Reshus Ha'Yachid may draw water from the water hole on the Sabbath via a window that is above it etc. etc. **Gemara:** The Gemara gives another answer: R' Yochanan said : You could even say that the water hole was close to the wall, with no Reshus Ha'rabim between them, and yet the Mishna specifies that an embankment is required, because the case here is of a water hole that is less than ten Tefachim deep, but that measures ten Tefachim together with the embankment, and the Tanna teaches us that a water hole together with its embankment can combine to complete the requisite height of ten Tefachim.

3. אמר רבא הניח אבן על פי הבור והשלימה לעשרה באנו למחלוקת רבי ורבנן פשיטא מהו דתימא למטה הוא דהבלא ידיה קא קטיל ליה אבל למעלה דלא הבלא ידיה קא קטיל אימא לא קא משמע לן (בבא קמא נא:)

Rava said: In a case where one placed a one-Tefach-high stone at the edge of a nine-Tefach pit and thereby completed it to a depth of ten Tefachim, we have arrived at the dispute between Rabbi and the Rabbanan. According to Rabbi, the second person is exclusively liable for death and they share liability for injuries, but according to the Rabbanan the second is exclusively liable even for injuries.

The Gemara wonders why Rava needed to say this:

This is obvious! Why should adding a Tefach at the top of a pit be different than adding a Tefach at the bottom?

The Gemara responds: You might have said that it is only when one adds a Tefach at the bottom that he is liable, because his foul air in the deepest part of the pit kills the animal that falls in, but when one adds a Tefach at the top, where it is not his foul air that kills the animal, I can say that he is not liable according to either Rabbi or the Rabbanan. Rava therefore informs us that both Rabbi and the Rabbanan hold him liable even in this case, in accordance with their respective opinions.

דף יומי

DAF YOMI INSIGHTS

Faux Amis

(false friends : Words that sound the same but are different)

קרקשתא (בבא קמא נב.)

Bell

כרכשתא (שבת פב.)

Rectum

כרכשתא (בבא מציעא ז.)

Fringes

כרכושתא (מגילה יד:)(סנהדרין קה.)(בבא מציעא פה.)

Weasel

Joke: 🍊 "Knock Knock! Who's there? Orange. Orange who? Orange you glad to see an image of a כרכושתא instead of a כרכשתא?" (Your answer might depend on which definition is meant for the word כרכשתא)

דף יומי DAF INSIGHTS ומסע דאס

The Weasel And The Pit

ואמר ר' אמי בא וראה כמה גדולים בעלי אמנה מניין מחולדה ובור ומה המאמין בחולדה ובור כך המאמין בהקדוש ברוך הוא על אחת כמה וכמה (תענית ח.).

פרש"י ד"ה מחולדה ובור. שהמיתו שני בני אדם מצוי הוא באגדה מעשה בבחור אחד שנתן אמונתו לריבה אחת שישאנה אמרה מי מעיד והיה שם בור אחד וחולדה אמר הבחור בור וחולדה עדים בדבר לימים עבר על אמונתו ונשא אחרת והוליד שני בנים אחד נפל לבור ומת וא' נשכתו חולדה ומת אמרה לו אשתו המ מעשה הוא זה שבנינו מתים במיתה משונה ואמר לה כך וכך היה המעשה :

And R' Ami said: Come and see how great are the people who have faith in God. From where is this derived? From the incident of the weasel and the pit. Now, if one who trusts in a weasel and a pit has his trust honored to such an extent, one who trusts in the Holy One, Blessed is He, all the more so is his trust honored.

The Weasel Is In The Pit

ואין ספק מוציא מידי ודאי והתניא אמר ר' יהודה מעשה בשפחתו של מציק אחד ברימון שהטילה נפל לבור וכו. וכו. ואיבעית אימא התם ודאי וודאי הוא כיון דחולדה וברדלס מצויין שם דאי גררוהו בההיא שעתא (פסחים ט. ט:)

But it was taught in the following Braisa: R' Yehudah said: There was once an incident involving the slave woman of a certain oppressor in Rimon, who cast a stillborn child into a pit etc. etc.

דף יומי דאס וואס דאס DAF INSIGHTS

The Gemara offers an alternative solution: Or, if you prefer, say that this too is a case of a certainty versus another certainty. Since the weasel and the Bardelas were common there, they certainly had already dragged the stillborn away at that time. Hence, this too is a case of a certainty versus another certainty.

אמר רבא וכי חולדה נביאה היא (פסחים ט:)

There was in fact a חולדה that became a נביאה. There was a woman who achieved the level of prophecy, and her name was חולדה.

"מגו מגו" Tell Yourself

So I say this vort of חיזוק: "From the pit to the throne", if you apply yourself to your Torah learning, despite the fact that you may come from a low place that might be as low as the pit, you can achieve greatness. Also I want to say that achievement of greatness in תורה learning might not happen overnight. Instead it might be accomplished bit by bit, page by page. In other words, in fractions, such as למחצה לשליש ולרביע. I want to suggest that this is a good approach to finishing all of ש"ס and achieving greatness in תורה just like אביי. Going through the מסכת one page at a time, and saying, since I did one page, let me do the next page. מסכת that I did one מסכת, let me do the next מסכת.

דאמר ר' יוחנן משום ר' שמעון בן יהוצדק אין מעמידין פרנס על הציבור אלא אם כן קופה של שרצים תלויה לו מאחוריו שאם תזוח דעתו עליו אומדין לו חזור לאחורין (יומא כב:)

שעה ראשונה אמר להם ...

שלום (בבא קמא נ.)